

De NAVO: een bondgenootschap van landen

Na de Tweede Wereldoorlog vonden veel Westerse landen het de hoogste tijd om de handen ineen te slaan. Zo werd de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, oftewel de NAVO, opgericht. Maar wat doet deze organisatie eigenlijk? En waarom is hij opgericht?

Hoe het allemaal begon

De NAVO is een **bondgenootschap** tussen dertig landen van over de hele wereld met als doel samenwerken op **politiek**, militair en wetenschappelijk gebied.

De NAVO werd in 1949, vlak na de Tweede Wereldoorlog, opgericht. In deze tijd stonden de landen in West en Oost-Europa lijnrecht tegenover elkaar. Waar in West-Europa veel landen na de oorlog **democratisch** werden en gingen samenwerken met de Verenigde Staten, richtten de Oost-Europese landen zich meer op de Sovjet-Unie. Ook de manier van leven in de twee blokken had een groot verschil. De West-Europese landen werden **kapitalistisch**: bedrijven werden gestimuleerd om winst te maken. De Oost-Europese landen werden **communistisch**. In dit systeem moeten alle goederen juist eerlijk verdeeld worden. De twee blokken vinden elkaars **invloed** in Europa maar niets. Bovendien zijn de West-Europese landen bang voor een nieuw conflict.

Om dat te voorkomen besluiten twaalf landen op 4 april 1949 een bondgenootschap op te richten om een vuist tegen de Sovjet-Unie te maken: de NAVO. De Sovjet-Unie reageerde hier in 1955 op met het Warschaupact, een bondgenootschap van Oost-Europese landen onder leiding van de Sovjet-Unie. Een echte oorlog bleef uit, maar de twee bondgenootschappen bleven elkaar goed in de gaten houden. Dat veranderde toen in 1991 de Sovjet-Unie uit elkaar viel. Veel Oost-Europese landen besloten zich in de jaren daarna ook meer op het Westen te gaan richten. Er kwamen zelfs Warschaupact-landen bij de NAVO, zoals Polen en Bulgarije. Een situatie waardoor de spanning tussen de NAVO en Rusland nooit helemaal is verdwenen.

En nu?

De NAVO bestaat nog steeds. De belangrijkste reden om lid te worden van de NAVO is om ervoor te zorgen dat er nooit meer oorlog ontstaat in Europa. Daarom is er één belangrijke regel waaraan alle **lidstaten** zich moeten houden: een aanval tegen één lidstaat betekent dat de aanval tegen alle landen is. Een land dat een NAVO-lidstaat wil aanvallen kan hierdoor ineens in oorlog zitten met een ander land! Op deze manier zorgt de NAVO ervoor dat alle lidstaten in vrijheid en veiligheid kunnen leven.

Dit doet de organisatie door met elkaar en met andere landen te overleggen en soms militair in te grijpen. Om dat te bekostigen betalen alle lidstaten **evenredig** geld aan de NAVO. Tenminste, dat is de afspraak. In de **praktijk** betalen veel Europese landen minder geld. Tot grote **onvrede** van de Verenigde Staten, die vinden dat ze het meeste geld betalen voor de bescherming van Europa.

Lidstaten van de NAVO:

Canada (1949)
Denemarken (1949)
Frankrijk (1949)
IJsland (1949)
Italië (1949)
Luxemburg (1949)
Portugal (1949)
Nederland (1949)
Verenigd Koninkrijk (1949)

Verenigde Staten (1949)
Noorwegen (1949)
Griekenland (1952)
Turkije (1952)
Duitsland (1955)
Spanje (1982)
Hongarije (1999)
Tsjechië (1999)
Polen (1999)

Bulgarije (2004)
Estland (2004)
Letland (2004)
Litouwen (2004)
Roemenië (2004)
Slovenië (2004)
Slowakije (2004)

Albanië (2009)
Kroatië (2009)
Montenegro (2017)
Noord-Macedonië (2020)

